

som helst Tidspunkt han finder beejligt, og paa hvilke som helst Betingelser han finder passende, det forekommer mig ikke rigtigt, og det har jeg derfor ikke kunnet tiltræde, saa meget mindre som det er Mening, at naar det er bestemt, at et saadant Laan skal optages, suspenderes Tiendeydernes Ret til at indbetale Afløsningssummerne kontant i 10 Aar. Men saaledes paa Forhaand at fraskrive Rigsdagen Ret til at tale med om et saa vigtigt Spørgsmaal og paa Forhaand give en hvilken som helst Finansminister Bemyndigelse til at tage Bestemmelse om saadanne Spørgsmaal, som ikke blot i høj Grad berøre Statskassen men ogsaa samtlige Tiendeydere, samtlige Skyldnere af Tiendeafløsningslaan, vil jeg anse for urigtigt.

Endelig skal jeg omtale Ændringsforslag Nr. 46 om Forhold med Hensyn til de indkøbte Kirketiender. Det har jeg heller ikke kunnet tiltræde af to Grunde. For det første forekommer det mig urigtigt, at man over for Ejere af Kirketiender bestemmer at de skulle indbetale det fornødne Beløb til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. De kunne nok efter Forslaget forbeholde sig Ejendomsretten til Beløbet siden, men det forekommer mig urigtigt at paalægge dem, at de skulle indbetale Beløbet. I saa Henseende har jeg mere Sympati med den Ordning, som efter Skattekommissionens Forslag blev vedtagen i Folketinget forrige Aar, nemlig at Tiendejerne kunne forlange, at Forpligtelsen med Hensyn til Kirkens Vedligeholdelse skal tinglæses paa deres Ejendom i samme Omfang og med samme Ret, som nu gælder for Tienden. Men at de skulle indbetale Summen, der, som det ved det af mig nævnte Eksempel er blevet godtgjort kan blive ret stor, det forekommer mig urigtigt. Endelig synes jeg ogsaa, det er urigtigt, at man siger i Ændringsforslaget, at Kirkeministeren skal bestemme Vedligeholdelsespligtens Omfang. Jeg tror ikke, at Tiendeyderne ville blive særlig glade ved en saadan Bestemmelse; jeg finder det for mit Vedkommende rigtigere i den Henseende at blive ved de nugældende Bestemmelser for Syn af Kirkerne, altsaa Loven af 19. Februar 1861, end at sætte Kirkeministeren ind her som Oversynsmand. Det forekommer mig ikke rigtigt, jeg tror, at hvis det bliver gjort, vil man komme til at fortryde det mange Steder. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag til det høje Ting. Jeg

har stillet nogle andre Ændringsforslag, men de ere allesammen afhængige af de to Hovedændringer.

Juul-Rysensteen: Jeg skal ikke tale længe, men jeg er nødt til at forklare, hvorfor jeg sammen med tre andre Medlemmer er Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 1. Det er ikke, fordi jeg skulde dele deres Anskuelse, som ere udtrykte i Betænkningen, hvor det hedder: „Vel ville Tiendejerne ifølge Lovforslaget ikke faa fuldt ud 25 Gange Tienden, idet Skattens Kapitalværdi fradrages, saa at der gennemsnitlig kun vil blive netto ca. 24 Gange Tienden i Behold, men ogsaa dette Beløb kan taale Nedsættelse, uden at gaa Ejerne for nær.“ Det er ikke mine Anskuelse, tværtimod, jeg anser en Erstatning af 25 Gange Tienden for at gaa Ejerne for nær. Der lægges Tvang paa en Ejer, der har købt og betalt sin Tiende, naar det paabydes, at han skal af med den, og jeg erkender ikke, at det sker til Almenvellets Bedste. Det er til enkelte Statsborgeres Bedste, at hele dette Lovforslag, saaledes som det ser ud, er kommet frem, men det er sandelig til mange, mange flere Statsborgeres Skade. Og hvad angaar Tiendejerne, saa vil det dog ikke kunne modsiges, at 25 Gange den lave Kapitelstakst er en overmaaderinge Betaling, naar man samtidig fratager dem den Fordel, der kunde ligge i den Udsigt, der for Øjeblikket er til, at Priserne kunne stige og Kapitelstaksterne blive meget højere. — Hvor kan jeg da gaa med til at forlange det yderligere Nedslag til $\frac{23}{25}$? Det gør jeg for det første, fordi jeg selv er Tiendeyder. Jeg sidder paa en Gaard, hvor jeg har betalt i 37 Aar Tiende af indtil 20 Tdr. Hartkorn. Jeg har købt den Gaard med Afslag i Købesummen paa Grund af, at jeg havde den Tiende at betale, og jeg føler mig nu nedværdiget ved, at andre Statsborgere skulle betale min Gæld, den Gæld, jeg med velberaad Hu er gaaet ind paa selv at betale. Jeg tror, at mange Tiendejere ere i samme Tilfælde som jeg, om det end ikke gælder alle, og jeg tror navnlig, at mange store Godsbesiddere ere i høj Grad i samme Tilfælde som jeg, thi hvad enten jeg har bortfæstet mit tiendepligtige Gods eller driver det selv, saa er det til syvende og sidst mig, der betaler Tienden af det. — Som Tiendenyder taber jeg ved dette Forslag personlig 2,500 Kr. kontant, det er et rent Tab foruden andre Tab; jeg mulig kan faa herved i Fremtiden; jeg